Mr. Parambi Lonappen *(Irinjalakkuda):* Does the Hon'ble Minister know that the Revenue Member and P. W. D. Member accepted the principle of the resolution?

Rao Sahib K. Ayyappan *(Minister for Public Works):* The P. W. D. Member was not continuously supporting the scheme.

Mr. Parambi Lonappen *(Irinjalakkuda):* Was there any dissent from him?

Rao Sahib K. Ayyappan *(Minister for Public Works):* In the last stage there was no dissent from him. He was one of the Members of the Committee and the majority reported for undertaking the work.

Mr. Parambi Lonappen *(Irinjalakkuda):* As far as I understand, an antiquated Retired Director of Agriculture dissented from it.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Minister for Public Woeks):* I don't like that expression about a very veteran Member from an equally veteran Member of this House.

വളരെ അറിവുള്ള ഒരു മെമ്പറാണ്, ഈ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാളാണ് എന്നാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കരുതുന്നതു്. അങ്ങിനെ നാം ഓരോരുത്തരേയും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു തള്ളുകയാണെങ്കിൽ അതുപോലെ മറെറല്ലാവരുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളും തള്ളേണ്ടതായിട്ടുവരും.

മിസ്റ്റർ കെ. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ: അതു ചെയ്യേണ്ട.

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ഞാനുപ്പെടെയുള്ള വിദഗ്ദ്ധരല്ല, അവരുടെ അഭിപ്രായമല്ല ഇതിൽ കാര്യമായിട്ടുള്ളതു്, വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമാണ്.

Mr. Parambi Lonappen *(Irinjalakkuda):* Is it Irrigation experts or Agricultural experts?

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ഒരു കൃഷി വിദഗ്ദ്ധൻ ഈ കാര്യത്തിൽ മറെറാരു ഭൂരിപക്ഷംപോലുമില്ലാത്തവരെക്കാൾ കൂടുതൽ അറിവുണ്ടായിരിക്കും. എതായാലും ഗവൺമെണ്ടിനു ഇതിൽ പ്രതികൂലാഭിപ്രായമില്ല. ഈ സ്കീം പരിശോധിക്കുവാൻ ഇടതരണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ഈ നിലയിലുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്: സർ, ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി എത്രയും വേഗത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു ഇതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമാകുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതുകൊണ്ടു് സഭയുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഞാനിതിനെ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion, by leave, withdrawn

6. Need of a Committee to study the Agrarian Problems of the State

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* Sir, I move, "that this Council recommends to Government to constitute a committee of this House to study the Agrarian Problems of the State and to bring necessary Legislation based upon their report".

I will divide my speech into two parts. The first is with regard to the history of the Agrarian Problem in short and the other in regard to the necessity for the constitution of a committee to solve the same.

Sir, with regard to the first point, it is stated that Cochin which forms part and parcel of Kerala was originally reclaimed from the ocean, and was distributed by the sage Parasurama, as a gift to the Brahmins.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Very foolish on his part to have believed it.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* We are not going to sit in judgment at any rate on that point. It so happened that the work of cultivating the land was left to other persons. In this way a sort of land-lords and tenants, came into existence. On the one hand land-lordism was confined to the Brahmins and the tenantry to a small section of the people. I say a small section because under the system existing then each one community was taking to a particular avocation in life. Therefore, there was only a small percentage among the people who took as a matter of fact to cultivation. But with the advent of the British rule and the consequent upsetting of the economic equilibrium we find that this sort of thing could not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

continue. That is to say in between the land-lord on the one hand and the actual cultivator on the other, there came into existence several groups of intermediaries, who were neither land-lords nor tenants. I will clarify my position further. As things now stand if I have got some property and I lease it to another I become the land-lord and the other man a tenant of mine. That tenant may lease the property to another person, and in that way he will also be classified as a land-lord even though he may be a tenant of mine. So that to-day you find a good number of middle men in between the land-lord and the actual cultivator. Now, Sir, as I adverted to before with the advent of the British rule and the consequent disturbance in the economic equilibrium there was an unhealthy competition between persons who were really cultivating the land, so much so the situation changed, with the result that rack-rending started. Now the present idea of the person in the matter of leasing his properties is only to see that he gets the highest pattom. Invariably you find, Sir, that there is an attempt to over bid with the result that the rent is fixed at a rate which the land is not capable of yielding. The land-lord is only interested in getting the maximum amount of rent without having any consideration to the yield from the property with the result he has very often to go to courts of law only to obtain a decree against the tenant who is even otherwise hard hit. You will find, Sir, to remedy this evil once an attempt was made by one of our benign Rulers by constituting a Committee and the outcome of it was the first Tenancy Legislation in Cochin which was in the year 1090. That only gave fixity of tenure to Kanam tenants. Now we find that the Government have granted fixity of tenure to Verumpattom tenants also. But as I happened to read a very noble passage from Diwan Shangunni Menons Report on land tenures I was very much impressed that what is required is not so much as fixity of tenure but the fixation of rent that is due to the land-lord. Originally, Sir, the ratio was struck in this way. 1/3 was given to the tenant as his share but for reasons stated by me he is not getting practically anything now. There is that difficulty. For one thing the ratio has not been fixed up.

Now Sir, the second thing is that the present distribution of the land is so very unhealthy that I am afraid that unless the Government takes very seriously to this matter, we do not know what we are heading for. Of course from what has taken place in the neighbouring parts of our country we find that there is an attempt to secure land by every section of the community. Now it is something pregnant with meaning and which give you a warning. We do not want the same thing to be repeated. After all if you press matters to the logical conclusion matters may grow worse. Six feet of land is only sufficient for once own grave; but till then one has to live and should have an appropriate homestead for him. If a proper and equitable distribution of land is necessary then you have necessarily to put these and other matters in a comprehensive piece of legislation. It is for that purpose that I recommend to the House the constitution of a Committee and on the lines of their recommendations bring in the necessary Legislation. Sir, I may incidentally bring to the notice of the House that now-a-days we have a tendency to bring in piece-meal legislations. To-day we get one piece of legislation and after some time you amend it and repeal it. As matters stand at present we ourselves are not sure as to what exactly is the stand to be taken in regard to these matters. By this Resolution I recommend to the Government to constitute a Committee and after it has submitted its report to draft the necessary legislation to give effect to the same. I request that the House may be pleased to accept the same.

മിസ്സർ കെ. ടി. അച്യുതൻ: ഈ റസല്യൂഷന്റെ മൂലതത്വത്തോട് യോജിക്കാതിരിക്കാൻ ഈ കർഷകരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലുള്ള ആർക്കുംതന്നെ സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം കർഷകജീവിതം കൊണ്ടാണ് കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയാം. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട പെറുതുരുത്തി മെമ്പർ പറഞ്ഞപോലെ വലിയ ആദർശങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കാൻ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നാം ഇതിൽ വെറും മൌനം ദീക്ഷിക്കാതെ, ഈ കർഷകരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലെ കർഷകരുടെയും ജന്മികളുടെയും ഭൂമിയുടെ അവകാശക്രമങ്ങളും പാട്ടവ്യവസ്ഥകളും നിജപ്പെടുത്തി അവരുടെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടത്തക്ക നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് അത്യാവശ്യമാണെന്നാണ് എനിക്ക തോന്നുന്നത്. പക്ഷെ അവതാരകൻ പറയുന്നത് ഈ നിയമസഭയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ഒരു കമ്മറ്റിമാത്രം ഈ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയാൽമതി എന്നാണെങ്കിൽ അതിനോട് കൂടി യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശരിയായ, പുറമെയുള്ളവരായാലും വേണ്ടില്ല; നല്ല വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയാണ് വേണ്ടതെന്നാണ് എനിക്ക പറയാനു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ളതു്. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം, അല്ലെങ്കിൽ റിപ്പോർട്ട് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ തുടങ്ങാമെന്നു് വെച്ചാൽ അതു് നന്നാകുമെന്നു് നമുക്കറിയാം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിന്നു് കൃഷിക്കാരുടെ സാദ്ധ്യാസാദ്ധ്യതകളെ അറിയുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള കർഷകലോകത്തിന്നു് ആശ്വാസം നല്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഇപ്പോൾ തന്നെ അവതാരകൻ പറഞ്ഞപോലെ, പുതിയ കാണക്കുടിയാന്മാക്കു് സ്ഥിരാവകാശം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനിയും ആ കാണക്കുടിയാന്മാരുടെ നില ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ വിധത്തിലാണു്. കാണം ഒഴിവാക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ട ബില്ലുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. പഴയ കാണത്തെപ്പറ്റിയല്ല പറയുന്നതു്. പുതിയ കാണം ഒഴിവാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു്. തൊഴിലാളിയുടേയും കർഷകന്റേയും രക്ഷക്കു് വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗത്തെ തീരെ പുറത്തു തള്ളാതെ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ഓരോ കർഷകത്തൊഴിലാളിയുടേയും കാര്യങ്ങൾമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് തിട്ടുയായിട്ടും ഒരു expert report ആവശ്യമാണു്. ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിദഗ്ധന്മാരായ അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ കമ്മിറ്റികൾ തുടങ്ങുവാനുള്ള പ്രയത്നത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു് അറിയാം. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുകയും അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു് കാലാനുസൃതമായ നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഇവിടെയുള്ള കർഷകജീവിതത്തിന്നു് അത്യാവശ്യമാണു്. ആ നിലക്കുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽ വിദഗ്ധന്മാരായവരെ പുറമെനിന്നും മെമ്പർമാരായി സ്വീകരിക്കുന്നതു നമുക്കു് വലിയ ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കി അത്തരം ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* I would accept your suggestion.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: എക്സ്പട്ട് കമ്മിറ്റി എന്നു പറയുന്നതിൽ ആരെയാണുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. കൌൺസിലിൽ ഉള്ളവരെയൊ, അതൊ പുറത്തുള്ളവരെയൊ?

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. അച്യുതൻ: കൌൺസിലിന്നു് പുറത്തുള്ളവരെയാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഞാൻ ഒരു എക്സ്പട്ട് എന്ന നിലയിലല്ല ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതു്. ഒരു എക്സ്പട്ട് കമ്മിറ്റി വേണമെന്നു് പറയുമ്പോൾ ഒരു സാധാരണക്കാരനായ നാട്ടുകാരന്റെ നിലയിൽ എനിക്കു കുറച്ചു ഭയമില്ലാതില്ല. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ വിദഗ്ധന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിക്കുമ്പോൾ അവർ പലപ്പോഴും ചില പ്രത്യേക താല്പര്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുവാൻ അവരുടെ വൈദഗ്ധ്യം പ്രയോഗിക്കുന്നതായിട്ടാണു് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. ഉദാഹരണമായിട്ടു് നമ്മുടെ ഫ്രാഞ്ചൈസു് കമ്മിറ്റിയുടെ കാര്യംതന്നെ നോക്കുക. ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ വളരെ വിദഗ്ധന്മാരെയാണു് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് ഗവൺമെണ്ടു പറയുകയുണ്ടായി. (ഹിയർ, ഹിയർ). എന്നാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു് നമുക്കനുഭവപ്പെട്ടതെന്താണു്? ചില പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുവാനും, മേധാവിത്വത്തെ നിലനിർത്തുവാനുമുള്ള ഉല്ക്കണ്ഠയും ഉത്സാഹവും അവരുടെ വൈദഗ്ധ്യം ആ കാര്യത്തിൽ അവർ തികച്ചും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതാണു് ഈ വിദഗ്ധന്മാരെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള ഭയം. വിദഗ്ധന്മാർ പുറത്തുനിന്നുള്ളവരായാലും അകത്തുനിന്നുള്ളവരായാലും ഈ അപകടമുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിയും കർഷകരും എന്തുകൊണ്ടാണു് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു്? നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നിരുന്നിട്ടും നമുക്കാവശ്യമായ ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തിന്നും അന്യരാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്? എന്തുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുരവസ്ഥ വന്നുചേർന്നതെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷണം നടത്തി യഥാർത്ഥവും സമർത്ഥവുമായ പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കണം. ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന കർഷകർക്കു ജീവിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ സ്ഥിതിഗതികളും ഇല്ലാത്തതും, ഇവിടത്തെ ദുർവഹമായ പാട്ടവ്യവസ്ഥയും ഭൂമിയുടെ ഉടമസംബന്ധിച്ചു നിലവിലിരിക്കുന്ന അശാസ്ത്രീയവും അന്യായവുമായ വ്യവസ്ഥകളും എല്ലാമാണു് ഇന്നത്തെ അതിപ്രധാനമായ പ്രശ്നം. അവക്കു ശരിയായ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയാണു് അടിയന്തിരമായ നമ്മുടെ ആവശ്യം. ഋണഭാരംകൊണ്ടു നട്ടെല്ലുപൊട്ടി കർഷകൻ കേഴുന്നതിലാകട്ടെ, നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിലും കയറിക്കിടക്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വാൻ ഒരു പെറിയ ദേവനംപോലുമില്ലാതേയും അനേകമനേകായിരം ജനങ്ങൾ നിത്യദുരിതം അനുഭവിച്ചു വലയുമ്പോഴും അതിലൊന്നിലും അശേഷവും ഉത്കണ്ഠയില്ലാത്ത നമ്മുടെ സക്കാർ ദുർഭരണംകൊണ്ടും ദുരഹങ്കാരംകൊണ്ടും കടംകേറി മുടിയാൻപോകുന്ന ജന്മിമാരെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധയും ഉത്സാഹവുമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. നാട്ടുകാരാകെ മുടിഞ്ഞാലും അവർ പിന്നെയും പഴയ പ്രതാപത്തോടും അജീർണ്ണംപിടിക്കുന്ന സുഭിക്ഷതയോടുംകൂടി തഴച്ചുവരണമെന്നു വച്ചല്ലേ ഗവൺമെണ്ടു് ആ കുടുംബങ്ങളുടെ ഭരണം ഏറെറടുത്തു കടിയാന്മാരെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നിശിത നടപടികൾമൂലം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഈ വൻകിട ജന്മിമാരുടെ കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയും ഉത്സാഹവും നാട്ടിലെ സാമാന്യരായ കൃഷീവലൻമാരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരും ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം എന്തെന്നു ശരിക്കു കാണുവാനുള്ള വിശാലവും പുരോഗമനപരവുമായ വീക്ഷണഗതിയോടുകൂടിയവരുമാണു് ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ വേണ്ടതു്. അല്ലാതെ കേവലം വിദ്യാന്മാർ മാത്രമല്ല. നാട്ടിലെ ബഹുജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ എന്താണെന്നറിയുവാനും അതിനു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുവാനും ആ മാതിരി പ്രോഗ്രസീവു് സോഷ്യലിസ്റ്റു് ഔട്ട് ലുക്കോടുകൂടിയ അവിദ്യാന്മാർക്കും സാധിക്കും. എതുവിധത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണമാണു് വേണ്ടതെന്നും അവർക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ അതു നിത്യേന അനുഭവിക്കുന്നതായതുകൊണ്ടു്. ഇന്നത്തെ ലോകം സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു് പോകുകയാണു് എന്നു് നമ്മളെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു് വ്യവസ്ഥിതിയും ഭരണസമ്പ്രദായവും ആണു് കൊച്ചിയിലെ ഇന്നത്തെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ലക്ഷ്യവും. അതുകൊണ്ടു് ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു് സമുദായഘടനയെ വിദ്യാവനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന വിദ്യാനേയോ വിദ്യാന്മാരേയൊ മാത്രമെ ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ വിദ്യാന്മാർ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വെക്കാവു, എന്നാണു് എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനെ അറിയിക്കുവാനുള്ളതു്. അല്ലെങ്കിൽ വലിയ കഴപ്പുണ്ടാകും. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ നിയമനിർമ്മാണത്തിലും ഉള്ള വരെ നന്നാക്കാനുള്ള നിയമമാണു് കാണുന്നതു്. പാവപ്പെട്ട ഒരുത്തനെ; സർവ്വവിധത്തിലുള്ള ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു കിടക്കുന്ന സാധാരണക്കാരനെ പിന്നെയും കഷ്ടപ്പാടിലേക്കു പിടിച്ചുതാഴ്ത്തുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പട്ടണം പരിഷ്കരിച്ചു് ഭൂമിക്കു വില കൂട്ടുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം കഴുത്തിൽപിടിച്ചു തള്ളി പുറത്താക്കും. ഇവിടെയുള്ള നിയമങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടല്ലെങ്കിലും, പരോക്ഷമായി പണക്കാരേയും കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരേയും പിന്നെയും കൂടുതൽ പണക്കാരും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരുമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു നിലയിലാണു കാണുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കൃഷി വർദ്ധിക്കണം, ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമമുണ്ടാകണം, അതിനു പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളായിരിക്കണം ഗവൺമെണ്ടിനു് കിട്ടേണ്ടതു്. അതിനുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയായിരിക്കണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു്. പക്ഷെ മുഴുവൻ വിദ്യാന്മാരെ വെച്ചിട്ടു് പിന്നെയും പാവങ്ങളെ കഴുത്തിൽപിടിച്ചു് ഇറക്കുന്ന ദോഷം ഉണ്ടാകരുതു്. ചിലയിടത്തു് പതിമൂന്നര സെൻറ വീതം ഒഴുകൂം പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നുവെന്നെല്ലാം ഇവിടെ ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. എന്തുകൊണ്ടാണു് അങ്ങനെ സംഭവിക്കാനിടയായതു്—എന്നു് സാവധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഭൂമി എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യന്റെ കൂടപ്പിറപ്പാണു്. ആ ആഗ്രഹം തെറ്റല്ല. ആ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനെതിരായ സാമൂഹ്യ മർദ്ദനമാണു് രാജ്യത്തു കലാപവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും ഉളവാക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ചിലർ സൂചിപ്പിച്ച ആ പതിമൂന്നര സെൻറ ഭൂമി സമ്പാദിക്കാൻ ചിലർ പ്രയോഗിച്ച മാർഗ്ഗം ദുരുപദിഷ്ടമായിരുന്നേക്കാം. പക്ഷെ ആ മാർഗ്ഗം അവർക്കു് സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും ആ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെ പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോരുവാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്ന ഭരണകൂടവും അതിനുത്തരവാദിയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്കു വിസ്മരിക്കാനോ മറച്ചുവെക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സമാധാനമുണ്ടാകണം. കർഷകരാജ്യമായ ഈ രാജ്യം ഉയർന്നുവരണമെങ്കിൽ, ശാശ്വതമായ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആ നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അതിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു കമ്മിറ്റി വെക്കണം. ആ നല്ല ഉദ്ദേശം സാധിക്കത്തക്ക ആളുകളായിരിക്കണം ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങൾ നിയമസഭാസാമാജികന്മാരിൽനിന്നുതന്നെ വേണമെന്നു ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സാധാരണക്കാരായ ഒന്നുരണ്ടുപേരേയും കൂടി വെക്കണമെന്നേ ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* Mr. President, Sir, in agreement almost complete with what was said here in support of the resolution by my Hon'ble friend Mr. K. Balakrishna Menon, I should like to add a few words more to explain to this House what is in my mind when I see this resolution before me. The agrarian problems which face this country are very many in number. I wish to refer to four or five questions on which both the Government and this House and the public would like to get information so that necessary legislation may be launched upon by the Government. First of all there is the question of land tenure. That is the most important topic referred to by Mr. Balakrishna Menon. Now after the enactment of the Tenancy Act of 1090 there have been several attempts to amend that Act and finally in 1113 a new amended Act was passed; and after the Tenancy Act was passed in 1113 there have been three or four amendments successfully and many successful attempts to amend that legislation. The Tenancy Act of 1090 and of 1113 do not touch the fringe of the problem in Cochin. Thereafter we have got the Cochin Verumpattomdar's Act of 1118. The number of amendments which are even now pending consideration before this House will show how the representatives of the people consider the provisions of the Verumpattamdars Act to be unsatisfactory. The representations of the tenants have not gone too far. Some people who have got the interests of the landlords might think that it is too radical a measure. That is the reason why there are so many amendments to the Verumpattomdars Act. This question of land tenures in Malabar is a most complicated question. Those of you who have studied the Real Property Act before the famous Act of 1925 was introduced and passed through the British Parliament by the late Lord Birkenhead will know that in England the condition was most unsatisfactory. It was causing very much concern and difficulty to the people there. Although not so complicated, the land tenures of Cochin and of Malabar are most complicated. In the land there are so many interests. There is the interest of the Government, there is the interest of the Jenmi, there is the interest of the kanamdar, there is the interest of the panayamdar, if there is any, and there is also the interest of the cultivator. There are all these interests upon land; and it would appear that land given to man by God is intended to be shared by several persons sitting in several places whose shares are indicated by stamped and registered documents and not by anything that they have to do in the land. There is much expropriation just at present. I am referring to this Act that the whole system has to be tackled. Do we want land to be a subject of gamble, a subject of negotiation between people who have nothing to do with the land or do we want in the interests of the agriculturists, the interest of the welfare of this country that something is to be done with the landholders so that the prosperity of the people of the country will be promoted. If this is required, according to me, a detailed investigation on this matter taking into consideration what has been done in similar cases elsewhere not alone in India but in other countries also is necessary. Unless this is done Government will be put to very great difficulty. Today one section of the Act is sought to be amended by one member and the next day another section will be required to be amended by another member. All these difficulties are created because, according to me, we do not consider the subject very well. We do not bestow as much consideration over the subject as we ought to. You know the Cochin Verumpattamdars Act of 1118 was a Government Bill. It is a Government measure. But then Government thought that it ought to be amended. All these things should be put a stop to. We have got a number of legislations defining the interests in land which every person ought to have. That is one of the subjects on which I think, the community will like to have the advice and the recommendations of a committee.

Then again, Sir, there is the question of rent. We hear too often and too much of fair rent rack-rent, etc. There is no definite provision to fix fair rent. Government, on a previous occasion wanted to introduce legislation to fix fair rent. How is fair rent to be fixed? On all these things we would like to have information. Now there are other things also on which probably regulation will be good. We hear too often about fragmentation of holdings. It is said that it is not desirable to have small holdings in this country. Is that so? If that is so what is the remedy? What are the measures adopted elsewhere to see that holdings are not fragmented and is fragmentation of holdings an evil which can be remedied? These are things which certainly require investigation.

There is finally another point. There are places in the world and some provinces in India where agricultural land cannot be the subject matter of alienation. Now those laws have been enacted not because the legislature in those countries wanted to give immunity from debts and the attack of creditors on agriculturists. The principle behind this legislation is that land is intended for agriculture and so long as the agriculturist carries on agriculture there, he will have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a right in the land; but he cannot alienate. It is not his property. It is the property of the State and a certain man is allowed to cultivate the land. That according to me is the principle behind the legislation of the laws which prevent alienation of the land. There is a legislation like that in Punjab. It has also to be considered whether similar legislation will be useful here. Our agriculturists have to some extent to be got relieved of the burden of debt. Therefore to have information on these and like problems it will be worthwhile and useful there I agree with the Hon'ble Member from Cheruthuruthi that an investigation is required on the agrarian problems. Let us have longstanding arrangements with respect to all these matters; and therefore a committee ought to be appointed to have a report on these matters. But, probably the matter being what it is, it is better and I believe my Hon'ble friend Mr. Balakrishna Menon will agree with me that the personnel of the committee is not limited to the members of this House.....

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* I have already accepted the proposal while my Hon'ble friend Mr. K. T. Achuthan was referring to it.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Educntion):* Then we may be able to get experienced men from outside the Council and even from outside the State who will be able to give useful recommendations and suggestions. When my friend Mr. Achuthan referred to an expert committee, I am sure he did not refer to a committee of lawyers alone. The question of land tenures is not a subject for the lawyers alone. Really speaking it is a question for the political philosopher, or the economist or for the man who has specialised in agrarian problems. It was such an expert committee that was referred to by Mr. Achyutan and my Hon'ble friend Mr. Dewer. I believe my Hon'ble friends were referring to experts in the sense that they are people who will throw in their weight to see that the status quo is preserved. We are not experts in this matter. Experts are those persons who have studied the subject and who can speak with authority on these subjects. In the matter of economics and politics what greater expert is there in the world than Karl Marx. We must have experts and not persons who know law alone. We must not think that this is a question of legislation.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* However, finally we will have to introduce legislation.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* That I understand. Initially we must have the report of the committee and finally and ultimately the thing will have to go to the legislature. So, first of all let us have the information as to what are the ills, what are the difficulties and what our situation is and what according to the committee will be the solution for all these. If that is before Government, Government can as and when occasion arises bring suitable legislation; therefore I accept the resolution before the House and urge that the House will seriously consider the appointment of a committee of experts to go into the problems.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Minister for Public Works):* On a point of information let me know whether the agrarian problems also relate to the conditions of the agricultural labourers. My Hon'ble friend Mr. Panampilli although enumerated four or five points was very careful not to make any reference to agricultural labour.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* I had just a reference to the dictionary and I found that the word "agrarian" refer to land and property.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Minister for Public Works):* So Agricultural Labour will not be investigated into.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* We shall make it as exhaustive as possible.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Sir, I must very sincerely congratulate the Hon'ble Member the sponsor of the motion and the Hon'ble Leader of the House for the stand that he took and for the helpful elucidation and clarification that he made. This question, Sir, the agrarian question, the question of questions the vital question which, if you do not tackle properly and in time, will be the ruin of the system even of today or the system that was yesterday. Today we are hopeful because we have our representatives functioning as the Government. Therefore the question of questions, I repeat the vital question, in more senses than one, an immediate and proper investigation to find out facts. Not much of it is necessary either because the facts are so glaring. Look around. You will be arrested by the picture of the misery of the agriculturist. Go into the villages, fertile areas blessed by God. You can see the tyranny of a class of persons not allowing the occupants of the land to enjoy not even to live. your own officer, Sir, the late Mr. T. K. Sankara Menon in his economic survey report has

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

stated that the agriculturists of Cochin do not live but exist. He says the agriculturist does not live but only exists. Just as the Hon'ble Leader of the House took precaution to refer to the dictionary. I also took a similar precaution to find out the distinction between the words "live" and "Exist". There is an ocean of difference. Yes there is that is the position of the Agriculturist population of Cochin today; and in a country like Cochin blessed by God and blessed by a distinguished line of Maharajas who have got the welfare of their own subjects at heart, blessed in many other ways too and blessed with such surroundings and environments and if the benefits of such environments and the goodness of God and the goodness of the Maharajas are not allowed to be enjoyed by the subjects of the State, there is something rotten somewhere. I shall tell the House to-morrow in the first ten minutes time what it is.

The House rose for the day at 5 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA

Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly